

ESMUC

DESEMBRE 2005

NÚMERO 1

ESCOLA
SUPERIOR
DE MÚSICA DE
CATALUNYA

Escola Superior de Música de Catalunya

Eduard Toldrà i la poesia sonora

*L'ESMUC, seu d'importantes
trobades internacionals*

*Inauguració del curs
acadèmic 2005-2006*

NOTICIARI

L'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) inicia aquest mes de desembre el que, entén, és una col·laboració que neix des del més sincer reconeixement a la tasca exercida per la *Revista Musical Catalana* (RMC) com a canal rigorós d'informació i difusió de la música del nostre país.

En aquest sentit, l'ESMUC es presenta des d'avui als lectors de la RMC amb la voluntat

Neix una col·laboració

d'acostar-los, suggerir-los, engrescar-los en definitiva, mitjançant les múltiples i diverses propostes que s'articulen entorn d'una escola de l'especificitat i vitalitat de l'ESMUC. Un centre d'ensenyament superior que troba en la música el seu vèrtex i que inicia ara una nova etapa destinada no només a consolidar el seu projecte, un projecte de rigor i excel·lència màximes, sinó també a situar-se com a clar referent

del que ha de ser un centre pioner en l'ensenyament de la noble disciplina que ens ocupa: la música. Sigui, doncs, aquest contacte inicial el primer d'un seguit de col·laboracions que comencem amb el màxim de respecte i il·lusió. Per fer créixer la nostra música. Per fer-la sonar arreu. Per fer-la present, més que mai, entre tots nosaltres.

La consellera Marta Cid i el director Salvador Mas avancen les noves línies d'actuació de l'ESMUC en l'acte d'inauguració del curs acadèmic

Creació d'una orquestra, canvis en el pla d'estudis, transparència en la gestió i una acurada política de beques; aquests són els compromisos explicitats pel director de l'ESMUC, Salvador Mas, en el marc de l'acte d'inauguració del curs acadèmic 2005-2006, celebrat el 24 d'octubre passat a les instal·lacions de l'Escola. Mas va desglossar a bastament les que, al seu parer, han de ser les línies d'actuació del centre en un discurs contundent, bastit a mode de simfonia: en quatre temps. El primer dels objectius del nou equip directiu de l'ESMUC és treballar en l'àmbit d'una millor formació dels músics. "Formarem músics que coneguin bé els seus instruments i que puguin exercir amb dignitat el que és la funció primordial del músic: tocar bé", va afirmar Mas, el qual va assumir el compromís de fer debutar l'orquestra de l'ESMUC a l'inici del curs vinent. Tampoc no hi van faltar les referències a l'actual pla d'estudis que regeix el centre. En aquest sentit, el nou titular de l'ESMUC creu que "cal repensar-lo, perquè no és el més idoni per formar bons músics". En aquest sentit, Salvador Mas va anunciar que ja s'han introduït algunes millores en el pla, com l'increment de les hores d'instrument. Altres aspectes destacats pel prestigiós músic català van ser la necessitat de treballar col·lectivament per obrir l'ESMUC a la societat catalana, prioritzar criteris com el capteniment presupostari i la transparència en la gestió –"són els nostres números, però són els números de la societat catalana", va afirmar– i la implantació d'una política acurada de beques que garanteixi que cap estudiant no es quedi fora de l'ESMUC per manca de recursos econòmics.

D'esquerra a dreta, la consellera Marta Cid, Salvador Mas, Oriol Ponsa i Josep Roda

Un cop formulades aquest seguit de propostes d'actuació, Mas va donar pas a la consellera d'Educació, Marta Cid, que va destacar novament la necessitat de potenciar l'excel·lència –"que no l'elitisme", puntualitzà– de l'Escola. Nombroses personalitats de l'àmbit educatiu i musical del país van sumar-se a les autoritats que, presidides per la consellera Cid, van assistir a un acte articulat en dues parts. La primera, com a concert, celebrada a la Sala Simfònica de L'Auditori, on la cobla de l'ESMUC, dirigida per Jordi Figaró, va iniciar un programa que va incloure la participació de diversos conjunts instrumentals del centre d'ensenyament superior. Seguidament, van ser els alumnes de música antiga de Jean-Pierre Canihac els qui van interpretar una *Canzona* de Gabrieli, entre altres obres, seguits de l'actuació de l'oc-

Actuació de la cobla de l'ESMUC, dirigida per Jordi Figaró, a L'Auditori. A la dreta, actuació de l'octet de jazz de l'ESMUC, dirigit per Eladio Reinon

tet de jazz que dirigeix Eladio Reinon. Per últim, un conjunt instrumental de l'ESMUC va ser l'encarregat d'interpretar la *Suite Goya: sis peces desagradables per a deu*

solistes de Ricard Lamote de Grignon, sota la batuta de Salvador Mas, acompanyats d'una projecció que mostrava algunes de les obres més emblemàtiques del cèlebre pintor –fonamentalment, una selecció de gravats.

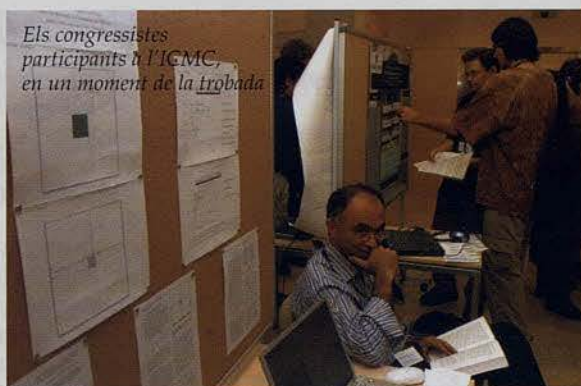
Un cop finalitzat el concert, i com a segon bloc de l'acte inaugural, els assistents es van dirigir al nou espai-terrasa de l'ESMUC, situada al tercer pis de l'edifici de L'Auditori, on es va oferir un aperitiu.

L'ESMUC, la Fundació Phonos i la UPF, coorganitzadors de la 31a International Computer Music Conference, dedicada al free sound

L'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), la Fundació Phonos i la Universitat Pompeu Fabra (UPF), juntament amb la Internacional Computer Music Association, van organitzar la 31a edició de la International Computer Music Conference 2005 (ICMC), celebrada el mes de setembre passat a Barcelona. La trobada, que va tenir lloc per primera vegada en una ciutat de l'Estat espanyol, es va fer majoritàriament a les instal·lacions de l'ESMUC, i va comptar amb el suport de la Societat General d'Autors i Editors, L'Auditori i la Sala Metrònom.

Tot al llarg de la setmana, l'ESMUC va acollir prop de quatre-cents especialistes en música per ordinador, investigadors i compositors d'arreu del món, que van presentar més de dues-centes xerrades científiques, demostracions, tallers pràctics i debats. El leitmotiv de la 31a edició de l'ICMC fou el *free sound*, atès que la intenció dels organitzadors era emfasitzar el debat sobre els límits legals, estètics i tecnològics del so, i també sobre aspectes referents a l'ús social, la creació, la manipulació i la llibertat vinculades a la creació musical. Segons el que va apuntar el professor de l'ESMUC i del Grup de Recerca en Tecnologia Musical (MTG), integrat en la UPF, Xavier Serra, dedicar la trobada al *free sound* va servir per "establir les bases necessàries per fer front a la pirateria gràcies al debat rigorós a l'entorn de la propietat intel·lectual". La selecció dels continguts (teòrics, musicals i pràctics) de la conferència, la va realitzar un comitè internacional de professionals i experts del sector a partir de projectes presentats en diverses convocatòries relacionades amb aquesta temàtica.

Aquesta trobada, de periodicitat anual i amb un marcat caràcter internacional –com demostra el fet que prop d'una norantena de participants provinguessin dels EUA,

Els congressistes participants a l'ICMC, en un moment de la trobada

més de quaranta d'Anglaterra i la resta de l'Estat espanyol, França, Alemanya, el Japó, Canadà, la Xina, etc., es va articular per mitjà de l'organització de presentacions orals/audiovisuales, ponències, debats i sessions de treball (*papers, panels, workshops*), tant individuals com col·lectives, majoritàriament a les instal·lacions de l'ESMUC. Paral·lelament, l'ICMC va programar concerts diaris, audicions, instal·lacions musicals/audiovisuales i projectes (orals, demostracions i format pòster amb explicacions orals), en espais com la Sala Metrònom (seu de l'Off-ICMC) i L'Auditori.

Per últim, la 31a edició de l'ICMC va incloure com a novetat l'anomenada Inspirational Ideas, a la seu de l'SGAE a Catalunya, pensada per a les presentacions més allunyades del model tradicional de la conferència. Es va convertir, així, en una oportunitat per als investigadors, compositors i estudiants de presentar idees innovadores i provocatives en el camp de la música electrònica, ja fos en l'apartat musical, tecnològic, teòric, pràctic o estètic.

Dos-cents congressistes europeus debaten a l'ESMUC sobre la implantació dels acords de Bolonya en els ensenyaments superiors artístics

L'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i l'Associació Europea de Conservatoris i Escoles de Música (AEC) van impulsar el debat sobre la implantació dels acords de Bolonya en el marc de la trobada anual de l'AEC que es va celebrar a l'ESMUC el mes de setembre passat. La sessió inaugural de la trobada, a la Sala d'Orquestra de l'ESMUC, va comptar amb la presència del director del centre, Salvador Mas; del coordinador general de l'ESMUC i subdirector general d'Ensenyaments Artístics, Josep Roda, i del responsable de l'AEC i coordinador dels projectes més destacats d'aquest organisme internacional, Martin Prchal. Tots tres van expressar la necessitat de treballar conjuntament en la implantació correcta dels acords redactats a Bolonya (1999).

Durant tot un cap de setmana (del 9 a l'11 de setembre), prop de dos-cents congressistes vinguts de vint-i-set països van plantejar com incrementar i facilitar la col·laboració

Salvador Mas va intervenir a la sessió inaugural de la trobada

entre organismes públics i privats, en la línia de potenciar programes d'intercanvi i mobilitat d'estudiants i professors, i també sobre programes d'actuació concreta –Erasmus, Socrates, Harnos, Polifonia, etc.

La darrera jornada de la trobada va girar íntegrament entorn de la validació dels estudis de música *pop* i jazz. Per l'ESMUC, la coordinació de la jornada va anar a càrrec del cap del Departament de Jazz i Música Moderna, Manel Camp, i del pro-

fessor de l'ESMUC Jo Krause.

L'Association Européenne des Conservatoires, Académies de Musique et Musikhochschulen (AEC), creada l'any 1953, és el màxim organisme internacional destinat a treballar en l'àmbit de l'educació i la cultura aplicades a l'ensenyament musical. Actualment té amb cent seixanta-sis associats de quaranta-cinc països –el 70% dels quals pertanyen a la UE, tot i que també hi són representats els Estats Units, Austràlia i diversos països asiàtics.

L'ESMUC, amb la segona edició del cicle de Joves Intèrprets Catalans

La segona edició del cicle de Joves Intèrprets Catalans (JIC), organitzat per la revista i portal d'Internet *La Porta Clàssica* amb la coproducció d'Ibercamera, compta enguany amb una notable presència de professors i alumnes vinculats amb l'ESMUC.

El cicle té lloc a l'Auditori Eduard Toldrà del Conservatori Municipal de Música de Barcelona (CMMB) i a l'Auditori del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), i significa, segons el que apunten els seus promotors, "el principi de la consolidació d'un projecte que va néixer amb l'afany de servir com a plataforma de difusió per a joves músics i encaminar-los cap a una dedicació professionalitzada de la seva vocació".

Entre les novetats d'aquesta segona edició, destaquen l'estrena absoluta de l'òpera *El misteri de sant Francesc* del compositor Josep Soler, i l'aposta per la música de cambra, traduïda en la programació de formacions que rarament es troben en els circuits habituals de les sales de concerts. El cicle, iniciat el 15 d'octubre passat amb l'actuació de Pau Codina (violoncel) i Ellena Hale (piano), inclou l'actuació del Trio Argos, prevista per al proper 22 de desembre, a les 20 hores. Integren la formació Jordi Humet (piano), Ricard Renart (violí) i Mabel Sánchez (violoncel). El concert tindrà lloc a l'Auditori Eduard Toldrà del CMMB.

La biblioteca de l'ESMUC, subseu de la IASA Annual Conference, la trobada internacional més important d'especialistes en arxius sonors

La biblioteca de l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), juntament amb la Biblioteca de Catalunya (BC) i l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), va acollir diverses de les activitats programades amb motiu de la IASA Annual Conference, present per primera vegada a Barcelona, de l'11 al 15 de setembre d'enguany. La trobada, que va aplegar els especialistes més destacats en arxius sonors d'arreu del món, va incloure diversos cursos i conferències destinats a definir el model i la metodologia d'estudi i catalogació que exigeixen aquests tipus de fons.

En aquest sentit, a l'ESMUC es van desenvolupar múltiples activitats programades al *meeting* anual de la IASA, com ara conferències i cursos, i es realitzà una visita a les instal·lacions del centre, amb especial atenció a les aules dotades amb tecnologia digital –gràcies a la implantació i el desenvolupament dels estudis de Sonologia, titulació pròpia de l'ESMUC que ha permès integrar el centre en diversos programes de recerca promoguts per la UE.

La biblioteca de l'ESMUC, especialitzada en música, està oberta a tot el públic interessat en aquesta temàtica i ofereix llibres, partitures, enregistraments sonors, DVD i VHS. En xifres, la biblioteca de l'ESMUC disposa d'un fons de 3.236 llibres, 8.060 CD, 650 DVD i/o VHS, 3.059 LP, 100 discs làser, 10.663 partitures, i també diversos rotlles de pianola, entre d'altres. En total, un arxiu de prop de 26.000 peces.

Entre els seus serveis destaquen el préstec als estudiants i professors de l'Escola, a més de la consulta en sala oberta –a la qual pot accedir tot tipus de públic–, el préstec interbibliotecari i la consulta de bases de dades (RISM, JSTOR, RILM). La biblioteca de l'ESMUC també ofereix equipament de reproducció audiovisual per a la consulta i visualització del seu fons en suport de CD, DVD i VHS.

Eduard Toldrà i la poesia sonora

per BORJA MASCARÓ i VIDAL

Quan ens aproximem a la vida i a l'obra d'Eduard Toldrà (1895-1962), hi ha una qüestió que sobta de seguida. Violinista de reconegut talent, i posteriorment compositor i director, va escriure únicament una obra per al seu instrument, els *Sis sonets per a violí i piano*, com també dos quartets de corda. En canvi, el seu catàleg de cançons per a veu i piano és immens. Toldrà va posar música a poetes del seu temps, a poetes antics, catalans i castellans... Per què un violinista escriu tantes cançons però en canvi només una obra per al seu instrument? La resposta la trobem en la poesia, l'«arma carregada de futur» que Celaya descrivia en el seu poema. I per tal d'entendre bé aquesta relació entre el músic i la poesia, hem de conèixer una mica més la seva vida.

Toldrà va néixer en una família molt humil. El seu pare va ser el seu primer professor de violí. Amb tan sols dotze anys va haver de començar a treballar com a músic professional tocant en teatres, festes majors, i fent altres feines d'aquest tipus per poder ajudar a casa seva. Al mateix temps, va realitzar els estudis a l'Escola Municipal de Música de Barcelona, després que el seu pare decidís traslladar tota la família a la capital catalana. Només va poder cursar quatre anys de formació, i aquests foren els únics ensenyaments que va rebre durant tota la seva vida. Pel que fa a la resta, va ser absolutament autodidacte.

La principal etapa de formació musical de Toldrà, la trobem en els deu anys en què va tocar amb el Quartet Renaixement (1911-1921). «El projecte d'en Sánchez», en deien. Lluís Sánchez era violista, i el seu projecte era formar un quartet de corda per poder sortir del país i anar a descobrir Europa, un projecte que va engrescar molt Toldrà. Després de mesos de feina intensa, concerts de presentació a Barcelona i Madrid, i l'adjudicació de la beca de la Junta de Ampliació de Estudis, el Quartet Renaixement va aconseguir el seu objectiu. El 5 d'oc-

tubre de 1913 viatjaven cap a París, Viena i Berlín. Eren membres del Quartet Renaixement Eduard Toldrà (setze anys), primer violí; Josep Recasens (divuit anys), segon violí; Lluís Sánchez (vint-i-tres anys), viola, i Antoni Planàs (vint-i-un anys), violoncel. No ens estendrem gaire en aquests deu anys de vida del Quartet, però en destacarem el fet que arreu on van anar es van endur grans elogis de compositors tan importants com Maurice Ravel (van interpretar el seu cèlebre *Quartet* a casa seva) o Manuel de Falla, el qual mantingué des de llavors una gran amistat amb Toldrà.

Cal recordar que en aquella època Toldrà tenia només setze anys, estava en plena formació com a violinista i ja es veia obligat a enfrontar-se a grans obres. A més, la situació de l'època i l'economia del Quartet convertia cada obra en un repte, ja que no disposaven de partitures generals ni l'havien pogut escoltar mai en cap concert. Això era una gran responsabilitat per a Toldrà, el qual havia estat nomenat per unanimitat director artístic del Quartet. De bon principi tots li confiaren, a ell i al seu talent, la manera d'interpretar les obres. És per aquest motiu que aquests anys van ser tan profitosos per al seu desenvolupament com a músic. En aquesta època, Toldrà començà també a compondre les seves primeres cançons i els seus dos quartets, com també els *Sis sonets*, aquests últims escrits el 1922, un any després de la dissolució del Quartet.

TOLDRÀ ES
CULTIVÀ DES DE
BEN JOVE AMB LES
LECTURES DE
MOLTS POETES.

Imatge de joventut d'Eduard Toldrà

Novament ens assalta una qüestió: com podia un músic amb només quatre anys de formació bàsica interpretar els grans quartets i compondre ja una quantitat important d'obres? La poesia hi té altra vegada molt a veure.

Des de ben jove, Toldrà es va acompanyar de les lectures d'un gran nombre de poetes que el van influenciar molt i que el van ajudar a donar les respostes, a posar les imatges i els significats a la música que interpretava, la qual cosa, per les circumstàncies que hem explicat, cap professor no li havia pogut aportar. Aquesta idea la trobem reforçada en un comentari que fa el mateix Toldrà quan va a escoltar el concert d'un amic seu, Francesc Costa, violinista virtuós. Toldrà n'elogia la tècnica, però li desagrada la musicalitat, la interpretació, i conclou amb la frase següent: «Costa desconeix la poesia».¹ És evident que hem d'interpretar aquí la paraula *poesia* en el seu significat més abstracte.

Si bé explicar en el camp de la interpretació la importància de la poesia és força complicat, en el camp de la composició en trobem exemples prou aclaridors. Parlem amb la Narcisca Toldrà sobre la importància de la poesia en la música del seu pare, i ens comenta que Toldrà tenia molts amics relacionats amb la literatura, poetes i grans lectors que li feien descobrir els poemes o fins i tot li demanaven que hi posés música. Altres vegades, ens diu, era ell mateix qui llegia un poema i decidia posar-n'hi. També trobem en el llibre de M. Capdevila una sèrie de referències que ens ajuden a comprendre aquesta relació amb la poesia. Aquest ens diu: «La finalitat que tenia Toldrà

en escriure música no era altra en el fons que la creació d'un clima poètic, la fascinació de l'auditor mitjançant uns efluvis de poesia sonora que s'infiltressin en el seu esperit.»² Capdevila parla aquí de la intenció de Toldrà, però a la vegada està donant també la clau per analitzar les seves composicions. I no parlem de les composicions per a veu, en què la relació entre text i música és evident, sinó de la música instrumental de Toldrà. Posem com a exemple els *Sis sonets per a violí i piano*, en cada un dels quals trobem un poema que acompanya la grafia musical.

Si analitzem aquests poemes, podem veure com estan directament relacionats amb la música. Encaixen gairebé síl·laba per síl·laba amb el tema musical. Toldrà llegia el poema i aquest directament li suggeria una música, l'escriu, i després n'esborrava la lletra. Vegem-ho en un exemple que correspon a la melodia del segon tema del sonet *Oració al maig*, basat en un poema de Carner:

«...que hi hagi molts d'ocells damunt la via,
(tots cantadissos, amagats del sol)...»
(partitura 1)

Vegem ara un altre d'aquests sonets, l'anomenat *Ave Maria*. És el segon sonet, i el poema és de Joan Alcover. La música que hi afegirem és la del segon tema i només podem situar-hi el primer vers, però aquest sí que encaixa perfectament en ritme i mètrica amb la música corresponent. Gairebé és una nota per síl·laba.

«Miràvem el crepuscle d'encesa vermelló...»
(partitura 2)

Cal destacar el fet que Toldrà faci, a l'inici d'aquest tema, la indicació interpretativa de «tendrement cantat». Aquesta indicació per a un violí, que generalment s'indica amb *espressivo*, ja fa pensar en el fet que Toldrà està pensant en una veu.

Prenent com a base aquests exemples es podria arribar a la conclusió que Toldrà estava posant música al poema, tot i que l'interpret d'aquesta música fos el violí. Aquesta idea ens la reforça novament Capdevila, amb una altra frase que ens ajuda a entendre per què Toldrà va escriure tant per a veu i piano: «Toldrà ens havia dit que li era molt més fàcil escriure una melodia basant-

Partitura 1

Partitura 2

Partitura 3

Partitura 4

se en una lletra. Naturalment, el text havia d'ésser suggeridor i se n'havia, com si diguéssim, d'«enamorar».³

Es podria pensar que Toldrà va escriure sobre els poemes únicament en aquesta obra, en què la referència a la poesia ja es pot veure en el títol, *Sis sonets*. Però el fet es repeteix quan analitzem el seu segon quartet, *Vistes al mar*. La qüestió és encara més evident, ja que Toldrà el subtitula *Evocacions poètiques*, i a més anomena cada moviment amb el primer vers de tres poemes de Joan Maragall que novament acompanyen la partitura.

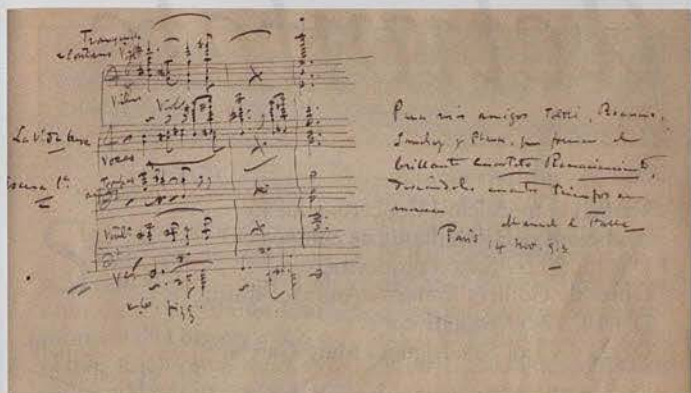
Posem ara com a exemple el primer moviment, anomenat «La ginesta altra

vegada...»:

«La ginesta altra vegada!
La ginesta amb tanta olor!
És la meua enamorada
que ve al temps de la calor.»
(partitura 3)

Finalment, vegem-ne el tercer moviment, anomenat «La mar estava alegre...»:

«La mar estava alegre, aquest migdia:
tota era brill i crit i flor d'escuma»
(partitura 4)

Manuscrits dedicats a Eduard Toldrà dels compositors Manuel de Falla i Maurice Ravel

El entusiasmo, ese color de vida que sube del corazón sano al intelecto sabidor; el entusiasmo, luz de aurora sobre toda hermosura, sonrisa amiga sobre todo esfuerzo, noble facultad que es como una realidad del espíritu!

J. Machado Sierra,

Y vive el entusiasmo de los necios; de la palabrería de los retóricos; y de la falta delicadora de los pseudo-artistas.

Manuel Machado.

El il·lustres poetes espanyols Manuel Machado i Juan Ramón Jiménez també van tenir paraules escrites per a Eduard Toldrà

A
La flor solitaria.

Mane viene en tu vida, posea flor solitaria,
su embudo res más bella que la vida
purgativa, que la mano paratística
he restar deus activa, vicia y victuosa...

Oyes ser en tu vida, la vicia de la flor
que, cantando amor, te vicia con el ciclo
de tu vida te vicia de un misterio elegante,
la vicia para por ti su sereno vicio...

Y mane sabe, flor, el encanto gentil
de tu vida vicia, vicia y vicia,
canta, a una vida de un, vicia y vicia,
el ser de la vicia que tu vicia vicia...

Do. Premes agerit.
Juan R. Jiménez
Manit, 1919

Eduard Toldrà amb Igor Oistrakh al Palau de la Música Catalana

Altra vegada la relació entre el poema i la música és essencial. No podem parlar d'una música programàtica, ja que, com hem demostrat, el poema és més que un element suggeridor; parlaríem, potser, de *música poètica*.

Un cop tractats aquests elements, és fàcil d'entendre la gran quantitat de peces que va escriure Toldrà per a veu. Text i música eren el seu medi ideal per poder explotar al màxim l'expressivitat, el lirisme que tant el caracteritza-

va. De la mateixa manera, podem pensar també que li resultava molt més estimulant posar música a un poema que compondre segons unes directrius purament instrumentals. Així doncs, es pot afirmar que la poesia va ser l'«arma» de Toldrà. Va ser una de les seves eines educatives per poder-se formar com a artista i la va tenir sempre present en el seu món musical, utilitzant-la com a recurs interpretatiu i com a element creador d'infinat de melodies, plenes d'aquesta poesia sonora.

NOTES

1. Les anotacions sobre aquest concert, les trobem en un diari personal que Toldrà va anomenar *Impressions incoherents de la meua vida frívola a Barcelona* i que va escriure entre el 1909 i el 1911. Aquesta font no es pot consultar actualment, però la trobem citada a la pàg. 82 del llibre utilitzat com a font principal d'aquest treball: Manuel Capdevila i Rovira. *Eduard Toldrà, músic*. Barcelona: Edicions 62, 1996.
2. M. Capdevila. *Eduard Toldrà, músic*. Pàg. 184.
3. M. Capdevila. *Eduard Toldrà, músic*. Pàg. 184.

desembre 2005

Concert d'estudiants de l'Escola
Estàndards de flauta travessera
 Dia 2, 12.30 h / Aula 109
 A càrrec de Fleur Grüneissen, flauta travessera, i
 Nozomi Isobe, piano.

Música Antiga / Conferència
Música francesa italianitzant per a flauta
 Dia 3, 11 h
 A càrrec de Frank Theuns.

Música Antiga / Concert
Orquestra de música antiga: Mozart i Haydn
 Dia 13, 20.30 h / Sala d'actes
 Direcció de Lorenzo Coppola.

Música antiga / Espectacle
El somni d'una nit d'estiu de William Shakespeare
 Amb la participació d'estudiants de música antiga de
 l'Escola que interpretaran repertori musical d'autors
 contemporanis de Shakespeare.
 Direcció: Pere Planella.
 Dies 15 i 17, 21 h / Institut del Teatre.
 Plaça Margarida Xirgu s/n. Barcelona.
 Dia 16, 18 h i 21 h / Institut del Teatre
 Dia 18, 19 h / Institut del Teatre
 En col·laboració amb l'Institut del Teatre.

Música Antiga - Música Clàssica i Contemporània
Dues visions del lied
Lieder de Schubert
 Dies 11, 12 i 13, de 10 a 13 i de 16 a 19 h
 A càrrec de Marius van Altena. Amb la col·laboració
 d'Assumpta Mateu, Arthur Schoonderwoerd i Francisco
 Poyato.

Música Clàssica i Contemporània / Musical
Happy end
 Musical de Kurt Weill, amb text de Bertolt Brecht.
 Direcció escènica de Ramon Simó i direcció musical
 de David Albet.
 Dies 1, 2 i 3, 21 h / Institut del Teatre.
 Plaça Margarida Xirgu s/n. Barcelona
 Dia 4, 19 h / Institut del Teatre
 En col·laboració amb l'Institut del Teatre.

Música Clàssica i Contemporània / Curs
La improvisació i l'electroacústica
 Dia 12, de 16 a 18 h
 Dies 13 i 15, de 16 a 20 h
 A càrrec de Pau Schwartzman.

Teoria i Composició / Classe magistral
Classe magistral d'anàlisi de l'òpera Wozzeck,
 d'Alban Berg
 Dies 12 i 13, 16 h
 A càrrec de Francesc Borràs.
 Direcció escènica de Pere Planella i direcció musical de
 Josep Borràs i Sergi Casademunt.

Activitats

Teoria i composició / Concerts-audició
Audicions dels estudiants de composició
 Dia 15, 20 h / Sala d'orquestra
 Obres de Guillem Ramiro i Andrés Serafini.
 Dia 16, 12 h / Sala de cor
 Obres d'Oriol Saladrígues i Marc Garcia.

Amb aquestes dues audicions s'inicia una sèrie de concerts
 d'obres dels estudiants de composició, per als quals re-
 presenta una bona oportunitat per tenir contacte directe
 amb la música que han estat treballant durant mesos. Per
 al públic és, també, un moment per poder gaudir de la cre-
 ació i de noves propostes dels joves compositors. Al llarg
 del curs s'aniran oferint altres audicions amb obres de di-
 ferents estudiants, obres que representen la pluralitat d'es-
 tils i tendències que enriqueixen la producció dels estudiants
 de composició de l'ESMUC. Al final de cada audició es fa
 un petit fòrum d'intercanvi d'opinions entre els composi-
 tors, els intèrprets i el públic assistent que ho desitgi.

Teoria i Composició / Cicle
Cicle de concerts i conferències 4 x 4
 Dia 19, 16 h
 Conferència de Jordi Rossinyol, compositor.
 Dia 20, 16 h
 Conferència de David Padrós, compositor.
 Dia 27, 22 h / Sala Beckett, Ca l'Alegre de Dalt, 55 bis.
 Barcelona. Concert.

Aquest cicle consisteix en quatre concerts de quatre com-
 positors catalans, cadascun dels quals va precedit de dues
 conferències a l'ESMUC. Aquest està dedicat a Jordi Ros-
 sinyol.

Música tradicional / Concert
Germans Moraleda en concert
 Dia 14, 18.30 h / Sala d'orquestra
 Estrena del *Concert per a tenora i cobla* de
 Jordi Moraleda.
 Albert Vergés, tenora solista.
 Direcció de Jordi Figaró.

Música tradicional / Concert
Concert de Paula de tenora
 Dia 21, 13 h
 Jordi Guixé, Albert Vergés i Ivan Joanals, tenores.
 Jordi Vilaprinyó, piano.

Per consultar totes les activitats: <www.esmuc.net>

ESCOLA
 SUPERIOR
 DE MÚSICA DE
 CATALUNYA

Padilla, 155 - Edifici L'Auditori
 08013 Barcelona
 Tel.: (+34) 933 523 011
 Fax: (+34) 933 497 108
 A/e: info@esmuc.net
 Internet: <www.esmuc.net>